

hævdet — og det forekommer mig med Rette —, at denne Krise som enhver anden økonomisk Krise. . . i sit Forløb og i sin Virkning var en Kamp mellem Producent og Forhandler paa den ene Side og Forbruger paa den anden, en Kamp om, hvem af disse to Parter der skulde bære det uundgaaelige Konjunkturtab, og vi har endvidere hævdet, at Statsmagten i denne Kamp hverken kunde eller burde søge at beskytte den ene Part paa den andens Bekostning, den naturlige Udvikling maatte her uhindret af regulerende Indgreb gøre sig gældende. . . Om den Hjælp, som Regeringen har ydet Industri og Haandværk ved at sætte offentlige Arbejder i Gang i hidtil ukendt Omfang og endvidere ved at yde Støtte først gennem de 4 og senere gennem de saa meget omtalte 8 Punkter, kan der fra disse Erhvervs Side og maaske med nogen Ret, men heller ikke mere, siges, at den har været utilstrækkelig; men det synes jeg, man fra alle Sider maa kunne erkende, at den i sit Princip har taget Sigte paa det rette, nemlig at søge at styrke den hjemlige Produktion i Konkurrencen med den udenlandske ved gennem Nedsættelse af Produktionsomkostningerne at billigøre den indenlandske Produktion i Stedet for gennem hel eller delvis Udelukkelse af den udenlandske Konkurrence at holde Prisserne kunstigt oppe paa et Niveau, som umuligt kunde oprettholdes i det lange Løb. . . .«

Naar Regeringen imidlertid nu — paa det af Loven omfattede Omraade — havde overvundet sine Betænkeligheder i saa Henseende, skyldtes det, at de økonomiske Forhold maatte siges at have forandret sig, Prisniveauet syntes at have stabiliseret sig, og de af Prisfaldet følgende Konjunkturtab maatte siges nu at være taget, men dertil kom, at de to nævnte Industrier indtog en Særstilling, idet Forholdet for deres Vedkommende grundet paa den udenlandske Konkurrence som Følge af Udlændets lave Valuta — navnlig fra Tyskland — havde forværret sig saaledes, at de stod overfor et fuldstændigt Sammenbrud. Hvad Skotøjsindustrien angaar, nævnte Ministeren saaledes — idet han henholdt sig til et af Foreningen af københavnske Skotøjsfabrikanter fremsendt Memorandum —, at medens Indførselen før Krigen var ca. 24 000 kg. pr. Maaned, var den i første Halvdel af 1921 ca. 35 000 kg. pr. Maaned, i anden Halvdel af 1921 godt 57 000 kg. og i Tiden Januar—Maj 1922 ca. 85 000 kg. pr. Maaned. Indførselen var kulmineret i Maj Maaned med 133 000 kg. og havde i Juni Maaned andraget godt og vel 80 000 kg, hvorefter ca. 61 000 kg. fra Tyskland. — Produktionen i 1921 var omtrent den samme som Produktionen i 1913, nemlig ca. 2¼ Mill. Par; men i 1922, i Tiden Januar—Maj Maaned, var Produktionen kun ca. 725 000 Par, hvilket svarer til ca. 435 000 kg. medens Importen androg ca. 428 000 kg. Hvad Cigarindustrien angaar, var ifølge Meddelelse